

Иконографъ, sm. un iconographe.

— логически, adj. iconologique.

— логія (избіснене на стары памятники), l'Iconologie f.

Икономъ, ка, s. ménager, ère; || (въ манастырь), dépensier, ère [l'âtre f.]

Иконопоклонене, — почитане, sn. l'iconoclasme f.

— поклонникъ, ища, sc. iconolâtre.

— стасъ (въ черкова), sm. l'iconostase m.

Икосаедръ (20 -гранникъ), sm. Géom. l'icosahedre m.

[Намалявамъ].

Иксилдисвамъ, vn. t. Com. disaler (voyez Ixie f.).

Иксія, sf. plante, l'ixie f.

Илекъ [видъ —], la cormagnole.

Илемъ, sm. arbre, l'yréau; -мовъ, d'yréau.

Или, conj. ou et ou bien; || или... или, ou... ou, soit... soit, soit... ou.

Иллюминаторъ, sm. un illuminateur.

Иллюминатъ, sm. un illuminé; | учene на -ты, l'illuminisme m.

Иллюминація (данна т.), sf. l'illumination f.

Иллюстрирувамъ (книга), va. illustrer.

Илмакъ (гора отъ илмове), sm. l'orme et ogoie f.

Илмъ, sm. arbre, l'orme m.; -мовъ, d'orme; || младица —, l'ormeau m.; || гжсталакъ отъ младица —, l'ormille f.

Имамъ, vn. avoir, posseder, tenir, exister;

1. Jur. sortir; 2. (дѣйствія), tirer; 3. (дѣлба въ пецилбѣ), avoir part au gâteau m.; 4.

(изгледъ), avoir l'air m.; 5. (млого), fourrir;

6. (мложество), en abonder; 7. (потребба), avoir affaire de; 8. (за нѣшо), regarder comme; 9. (пакъ), ravoir, retenir;

10. (работа съ нѣшо), avoir affaire a;

11. (у себѣ-су), fig. recéler; 12. (при себѣ-су), porter; 13. (спорю), fig. regorger de; 14. (правда), j'ai raison; || нѣмамъ

правда, j'ai tort; 15. има, v. imp. il y a, il existe; 16. ималь сльмъ, part. j'ai eu; 17.

-са, vr. passer pour; 18. (за), se qualifier;

19. (за нѣшо), se regarder comme, se croire; 20. (за голѣмо нѣшо), se priser.

Имамъ (турски попъ), sm. imam et iman m.

Имане, sn. la fortune, le bien, magot, fonds m., chevance f., chose f.; 1. (u fig.), le trésor; 2. fig. le dépôt, le saint-crepin; 3. -то

ми, le mien; 4. изѣдамъ си по-скоро то-,

wanger son blé en herbe; 5. дырилникъ

за —, un chevalier d'industrie; 6. събиране —, la théaurisation; 7. събирамъ или

трупамъ — (пары), va. théauriser; 8. събирачъ, ка на —, théauriseur, euse.

Имаретъ (турски спиталъ), sm. l'imaret m.

Имброліо, sa. Théât. l'imbroglio m.

Име (u Gram. съществително), sn. le nom;

1. la dénomination, le titre, la gloire; 2. собственно —, nom propre; 3. подложно

—, nom de guerre; 4. първо —, le pre-

nom; 5. (съ прѣкоръ-тъ), Gram. le binom:

6. отъ -то, prép. au nom de; 7. съ -то, само по —, adv. de nom; 8. въ —, de par; 9. подъ —, prép. à titre de; 10. по -то, nominalement; 11. казувамъ си -то, fig. décliner son nom; 12. неказувамъ -то си, garder l'ineognito; 13. който заемва -то си на нѣшо, le prête-nom; 14. имане лошо —, malfamé, adj.; 15. промѣнявамъ —, va. se débaptiser; 16. промѣняване — (voyez Antonomazъ).

Имела f и -ль m. plante, la lierre.

Именецъ, adj. exprès; -менно, -ment; || (който съдържаа имена), nominatif.

Именителенъ или -нователенъ падежъ, sm. Gram. le nominatif.

Именитъ, adj. qualifié.

Именна забѣлѣжка, sf. nomenclature onomatique f., tableau m.

Именни, adj. nominal, formel; -но, -lement.

Именно, adv. spécialement, proprement dit, notamment, en particulier, nommément, c'est à savoir.

Именование, sn. la qualification, la désignation.

Именованіе брой, sm. Arith. nombre concret m.

Именователъ, adj. Gram. dénominatif.

Именувамъ, va. nommer, appeler, citer, dénommer, spécifier, qualifier de; || -са, vr. se nommer, s'appeler, se dire.

Имнистъ, sm. un 'hymniste.

Имнъ (пѣсня), sm. l'hymne m., la cantique.

Имотенъ, adj. riche, opulent, rentier; 1. fig. coassu; 2. твърдѣ —, richissime; || fam. un crésus.

Имотникъ, sm. un acquéreur.

Имотно, adv. richement.

Имотъ, sm. l'avoir m., la propriété, la richesse, la possession, le domaine, le bien,

le fonds, le titre, l'acquêt m., la chevance, la chose, les effets m., les facultés f.; 1.

(имане), fam. le vaillant; 2. (безъ зимане приходъ), Jur. la nu-propriété; 3. зимане —, Jur. l'évitement f.; 4. зимамъ —, va. Jur. évincer; 5. исписване —, Jur. discussion de biens, f.; 6. исписувамъ и продавамъ -тъ

на длѣжнигъ, va. Jur. discuter; 7. откупъ на родински —, retrait lignager m.; 8. продавамъ —, va. dénaturer.

Императорска павловнія, sf. arbre, le paulownia.

Императорски, adj. impérial; || придръжникъ на -ско правлене, un impérialiste.

— прѣпорецъ (въ Римъ), sm. le labarum.

Императоръ, трица, s. empereur m (f. impératrice), césar m.

Имперіалъ (монета и игра), sm. l'impérial f.

Имперія, sf. l'empire m.

Имперски, adj. impérial. simpérieux m.

Имперцы (имперска войска), sm. pl. les

Импровизаторъ, ка, s. improvisateur, trice

Импровизация, sf. l'improvisation f.